

SENTÈNCIA 2002-62 DE 17 DE DESEMBRE DE 2002

ENTITATS FINANCERES. Adequació de l'autorització per exercir activitats en l'àmbit financer. Incompliment dels terminis d'adaptació.

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 6 de març de 2002 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar les demandes formulades per les entitats G.F. S.L. (G.F. S.L.) i A.F. S.L. (A.F. S.L.) contra les resolucions del M.I. Govern de data 27 de gener de 1999, que van acordar l'anul·lació de l'adequació provisional que els havia estat atorgada per operar en l'àmbit financer com a entitat financera de serveis diversos, i contra la denegació per silenci de la sol·licitud d'obertura de comerç que havien formulat l'11 de novembre de 1998.

2n.- Disconformes les societats agents amb aquesta resolució, van interposar recurs d'apel·lació el 19 de març de 2002, que es va formalitzar davant d'aquesta Sala el 30 d'abril següent. El recurs deixa de banda algunes de les al·legacions que s'havien formulat en la primera instància i es refereix exclusivament a la qüestió relativa a si existia una activitat prèvia de caràcter financer per part del Sr. M.F.A., que pogués justificar l'adequació prevista en la disposició transitòria 1^a de la Llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer, de 19 de desembre de 1996, i en si ha existit una continuïtat amb les activitats que s'havien de desenvolupar posteriorment per part de les societats G.F. S.L. S.L. i A.F. S.L. S.L.

3r.- La representació del M.I. Govern sol·licita la confirmació de la sentència apel·lada, en considerar que ha realitzat una adequada valoració de les proves practicades en la instància i una correcta interpretació de les normes aplicables al cas.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els corresponents escrits, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'article 10 de la Llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer, de 19 de desembre de 1996, disposa que l'autorització per exercir activitats en l'àmbit financer s'atorga només a persones jurídiques de dret andorrà. Per a l'efectivitat d'aquest precepte, la disposició transitòria

1ª de la pròpia llei va establir que les persones físiques i jurídiques que passaven a formar part del sistema financer com a entitats de serveis diversos, que inclouen el canvi de moneda i l'assessorament i la mediació financers, havien d'instar un expedient d'adequació de la seva autorització, en el termini de tres mesos comptats des de l'entrada en vigor de la llei. L'apartat e) de l'esmentada disposició transitòria preveu l'atorgament de l'adequació de forma provisional a les persones físiques que ja disposessin abans de l'autorització per a l'exercici professional dels serveis d'assessorament i mediació financers, cas en el qual els interessats havien d'adaptar, abans del 31 de desembre de 1997, la seva situació al que estableix l'article 10 de la llei.

Atès que la finalitat de la norma no és altra que la de permetre la continuïtat de les activitats financeres que fins aleshores venien desenvolupant les persones físiques, el precepte s'ha d'interpretar en el sentit de què el procés d'adaptació s'havia d'haver conclòs en aquella data, incloent totes les actuacions que permetessin l'exercici de l'activitat per part de les persones jurídiques novament constituïdes, que passaven a formar part del sistema financer, i en aquest sentit cal considerar que no resulta suficient la mera constitució formal de les societats que havien d'assumir el desenvolupament de l'activitat financera.

Tercer.- En el cas que ara s'examina, no hi ha dubte de què l'adequació que el Govern va autoritzar el 6 d'agost de 1997, a petició del Sr. M. F.A., s'inscrivía en les previsions de la disposició transitòria 1ª, apartat e), de la Llei de 19 de desembre de 1996 i, en conseqüència, tenia caràcter provisional per ministeri de la Llei, subjecta a que l'interessat concloés abans del 31 de desembre de 1997 el procés d'adaptació de les seves activitats professionals sota la forma de persona jurídica, segons el que disposa l'article 10 del mateix text legal.

El contingut de les actuacions posa de relleu que l'interessat va obtenir el 17 de desembre de 1997 l'autorització per al canvi de denominació i objecte social de dues societats limitades ja existents -les que avui interposen aquest recurs-, canvi que es va inscriure el 12 de febrer de 1998 al Registre de Societats. Ara bé, no es va sol·licitar al Govern l'autorització d'obertura de comerç fins l'11 de novembre de 1998, i això posa de relleu, com ho fa també el conjunt de les proves practicades i les mateixes manifestacions de l'interessat, que durant aquest període cap de les dues societats ha presentat cap tipus d'activitat, la qual cosa resulta contradictòria amb la finalitat que persegueix la disposició transitòria 1ª de la Llei de 19 de desembre de 1996, encaminada a permetre l'adequació a les noves condicions legals d'una prestació de serveis que es desenvolupa efectivament per un particular. De fet, les proves que s'han dut a terme tampoc permeten entendre acreditada l'activitat d'assessorament i mediació financeres que va al·legar l'interessat en la seva petició inicial.

En conseqüència, s'ha de concloure que no es va procedir en el termini legal a l'adaptació de l'activitat financera a les previsions de l'article 10 de la Llei de 19 de desembre de 1996, tal com ho exigeix la disposició transitòria 1ª e) de la mateixa llei, per la qual cosa resulten ajustades a dret les resolucions del Govern que van deixar sense efecte l'adequació provisional inicialment atorgada i, en els mateixos termes, la denegació de l'autorització d'obertura que igualment s'impugna.

Procedeix, doncs, desestimar el recurs d'apel·lació que formulen les entitats agents, i confirmar íntegrament la sentència apel·lada.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposen les entitats G.F. S.L. (G.F. S.L.) i A.F. S.L. (A.F. S.L.) contra la sentència dictada el 6 de març de 2002 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.